

عنوان مقاله:

تحلیل فقهی موارد منع و جواز ختنه دختران با تأکید بر فقه امامیه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش نامه اسلامی زنان و خانواده، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی غلامی - دانشیار حقوق جزا و جرم شناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران.

ندا مقدمی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

ختنه دختران رسمی فرهنگی است که در جوامع مختلف انجام می‌شود. این رسم بر اساس یافته‌های سازمان بهداشت جهانی مشتمل بر انواعی بوده که در برخی مواقع ممکن است منجر به آسیب‌های جسمانی و روانی به دختران شود که این موضع ناقض حقوق انسانی آنهاست. این درحالی‌است که بررسی نظرات برخی از فقهای عامه و امامیه بیانگر رویکرد مثبت نسبت به ختنه دختران است، به‌ویژه اینکه گاهی فقهای امامیه به استناد روایات معتبر، حکم به استحباب این عمل داده‌اند. براین‌اساس، پژوهش حاضر با هدف بررسی و تحلیل ادله فقهی موارد منع و جواز ختنه دختران در مذاهب خمس با تأکید بر فقه امامیه به‌روش توصیفی-تحلیلی انجام شد. با بررسی‌های انجام شده، پژوهشی که موضوع مطالعه حاضر در آن بررسی شده باشد، یافت نشد. نتایج و یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بررسی انواع ختنه دختران و تطبیق آنها با مفاد روایات، مبین این مهم است که حکم جواز ختنه دختران فقط به نوع اول ختنه (خفیف‌ترین درجه) تعلق می‌گیرد و سایر انواع آن که در مواردی متضمن آسیب است از دایره جواز خارج است. بنابراین، تصور استناد همه مصادیق ختنه دختران به فقه نادرست بوده و مخلاف اهتمام دین به سلامت جسمانی و روانی انسان‌هاست.

کلمات کلیدی:

ختنه دختران، حقوق دختران، فقه امامیه، فقه اهل سنت، حکم استحباب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1139775>

